

Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας

Τόμ. 5 (1969)

Δελτίον ΧΑΕ 5 (1969), Περίοδος Δ'. Στη μνήμη του Δημητρίου Ευαγγελίδη (1888-1959)

Διορθώσεις και προσθήκαι εις τα περί την χρονολόγησιν του εν Κερκύρα ναού των Αγίων Ιάσωνος και Σωσιπάτρου

Παναγιώτης Λ. ΒΟΚΟΤΟΠΟΥΛΟΣ

doi: [10.12681/dchae.800](https://doi.org/10.12681/dchae.800)

Βιβλιογραφική αναφορά:

ΒΟΚΟΤΟΠΟΥΛΟΣ Π. Λ. (1969). Διορθώσεις και προσθήκαι εις τα περί την χρονολόγησιν του εν Κερκύρα ναού των Αγίων Ιάσωνος και Σωσιπάτρου. *Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας*, 5, 315.
<https://doi.org/10.12681/dchae.800>

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΧΡΗΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Διορθώσεις και προσθήκαι εις τα περί την
χρονολόγησιν του εν Κερκύρα ναού των Αγίων
Ιάσωνος και Σωσιπάτρου

Παναγιώτης ΒΟΚΟΤΟΠΟΥΛΟΣ

Δελτίον ΧΑΕ 5 (1969), Περίοδος Δ'. Στη μνήμη του
Δημητρίου Ευαγγελίδη (1888-1959) • Σελ. 315

ΑΘΗΝΑ 1969

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ

Εἰς τὰ περὶ τὴν χρονολόγησιν τοῦ ἐν Κερκύρα ναοῦ τῶν Ἁγίων Ἰάσωνος καὶ Σωσιπάτρου.

Σελ. 159, στ. 19 - 20 : Ἀντὶ «Ἁγίαν Φωτεινὴν τοῦ Βαλσαμάρη» ἀνάγνωθι : Ἁγίαν Φωτεινὴν εἰς θέσιν Βαλσαμάρι. Ἀντὶ : «εἰς τὴν πρώτην χιλιετηρίδα» ἀνάγνωθι : εἰς τὴν μέσην βυζαντινὴν περίοδον. Περὶ τοῦ ναοῦ τούτου διέλαβεν ἐσχάτως ἐν συντομίᾳ ὁ κ. Τσιγαρίδας (Εἰδήσεις ἐκ Θεσπρωτίας, ΑΑΑ, Β' 1969, σ. 46).

Ἡ κεντρικὴ ἀψὶς εἶναι τρίπλευρος καὶ αἱ πλάγαι ἡμικυκλικαὶ καὶ εἰς δύο πελοποννησιακὰ μνημεῖα : τὴν Μεταμόρφωσιν εἰς Κουτήφαρη τῆς Μεσσηνιακῆς Μάνης, χρονολογουμένην ὑπὸ τοῦ Η. Megaw εἰς τὸν 11^{ον} αἰῶνα (Byzantine Architecture in Mani, BSA 33, 1932 - 33, σ. 156) καὶ τὸν Ἁγιον Δημήτριον Λίμπερδου, πλησίον τοῦ Γυθείου, διασώζοντα τοιχογραφίας τοῦ 12^{ου} πιθανῶς αἰῶνος (Ν. Δρανδάκη, Βυζαντιναὶ τοιχογραφίαι τῆς Μέσα Μάνης, ἐν Ἀθήναις 1964, σ. 72 σημ. 2).

Σελ. 161, στ. 7 : Μετὰ «ἄνευ παρεμβολῆς πλίνθων» νὰ προστεθῆ : Εἰς τὸν Ταξιάρχην τῆς Χαροῦδας Μάνης ἢ πρόσοψις καὶ αἱ μακραὶ πλευραὶ εἶναι ὀκδομημένοι δι' ἀρχαίων λίθων μέχρι τοῦ ὕψους τῆς ὀδοντωτῆς ταινίας, τῆς διαθεούσης τὰς πλευρὰς ταύτας εἰς τὸ ὕψος τῆς γενέσεως τοῦ τόξου τῆς δυτικῆς θύρας· ἐλάχισται πλίνθοι συμπληρώνουν τὰ κενὰ τῶν ἀρμῶν. Ὁ Ἁγιος Ἰωάννης Πύργου Μάνης εἶναι ἐκτισμένος σχεδὸν ἐξ ὀλοκλήρου δι' ἀρχαίων λίθων, μὲ χρῆσιν τεμαχίων πλίνθων εἰς ἐνίους τῶν ἀρμῶν.

Σελ. 162, σημ. 58 : Ἡ τοιχοποιία τοῦ βορείου τοίχου τοῦ ναοῦ τῶν Ταξιαρχῶν εἰς Γλέζου, παρὰ τὸν Πύργον τῆς Μάνης, σχηματίζει δύο σταυρούς. Ὁ Megaw χρονολογεῖ τὸ μνημεῖον εἰς τοὺς περὶ τὸ 1075 χρόνους (ἔ.ἀ. σ. 156).

Σελ. 165, τελευταῖος στίχος : Μετὰ «τὸ Δαφνὶ» νὰ προστεθῆ : ὡς καὶ εἰς ἐν μόνον μνημεῖον τῆς Μάνης, τὸν Σωτῆρα Γαρδενίτσης, ἐνθα κοσμοῦν τὴν ἀνατολικὴν κυρίως πλευρὰν (Η. Megaw, ἔ.ἀ. σ. 144, 154, πίν. 19c).

Σελ. 168, στ. 6 : Τὸ ὑπ' ἀριθ. 7 στοιχεῖον χρησιμοποιεῖται ἀντιθετικῶς εἰς τὸν Σωτῆρα τῆς Γαρδενίτσης.

Σελ. 168, στ. 18 : Τὸ συμμετρικὸν θέμα τῶν ζυφόρων τοῦ Ἁγίου Ἰάσωνος ἀπαντᾷ καὶ εἰς τὴν Γαρδενίτσαν, ὅπου χρησιμοποιεῖται καὶ μόνον ἀριστερόστροφον ἢ δεξιόστροφον.